

DZIENNIK USTAW POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 27 grudnia 1972 r.

Nr 54

TREŚĆ:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

347 — z dnia 24 listopada 1972 r. w sprawie wynagradzania pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe”	629
348 — z dnia 11 grudnia 1972 r. w sprawie zmiany nazwy Wyższej Szkoły Wychowania Fizycznego w Krakowie	631
349 — z dnia 11 grudnia 1972 r. w sprawie zmiany nazwy Wyższej Szkoły Wychowania Fizycznego w Poznaniu	631
350 — z dnia 11 grudnia 1972 r. w sprawie zmiany nazwy Wyższej Szkoły Wychowania Fizycznego we Wrocławiu	632
351 — z dnia 11 grudnia 1972 r. w sprawie projektów wynalazczych	632
352 — z dnia 13 grudnia 1972 r. w sprawie funduszu zakładowego w kombinatach budowlanych	647
353 — z dnia 13 grudnia 1972 r. w sprawie najniższej emerytury i najniższych rent z ubezpieczenia społecznego rzemieślników	647
354 — z dnia 13 grudnia 1972 r. w sprawie zadań, praw i obowiązków gminnego dyrektora szkół	648
355 — z dnia 15 grudnia 1972 r. w sprawie uposażeń stale urzędujących członków prezydiów rad narodowych	649

ROZPORZĄDZENIA:

356 — Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 grudnia 1972 r. w sprawie zmiany granic miasta Bogatynia w powiecie zgorzeleckim, województwie wrocławskim	650
357 — Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 27 listopada 1972 r. w sprawie określenia wykroczeń, za które funkcjonariusze organów administracji miar upoważnieni są do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego, oraz zasad i sposobu wydawania im upoważnień	650
358 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 listopada 1972 r. w sprawie powierzenia Państwowemu Biuru Notarialnemu w Olecku prowadzenia ksiąg wieczystych	651
359 — Ministra Finansów z dnia 4 grudnia 1972 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie wykonania niektórych przepisów dekretu o postępowaniu podatkowym	651

347

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 24 listopada 1972 r.

w sprawie wynagradzania pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe”.

Na podstawie art. 2 ust. 2 dekretu z dnia 21 kwietnia 1954 r. o niektórych prawach i obowiązkach pracowników kolejowych (Dz. U. z 1954 r. Nr 16, poz. 59, z 1956 r. Nr 51, poz. 187 i z 1958 r. Nr 44, poz. 216) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Pracownicy państwowego przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe”, zwani w dalszym ciągu rozporządzenia „pracownikami”, są wynagradzani według zasad określonych w niniejszym rozporządzeniu.

2. Minister Komunikacji w uzgodnieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych i z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Kolejowych może zastosować do niektórych kategorii pracowników zasady wynagradzania obowiązujące w innych działach gospodarki narodowej.

§ 2. Ustanawia się:

- 1) stawki miesięcznego uposażenia zasadniczego przywiązane do grup uposażenia w wysokości od 1 100 zł w najniższej grupie uposażenia do 8 000 zł w grupie najwyższej,

- 2) dodatek służbowy w stawkach miesięcznych, w wysokości uzależnionej od warunków pracy eksploatacyjno-przewozowej oraz od rejonu kraju, w granicach od 100 zł do 3 200 zł. Jeżeli nastąpi obniżenie wyników pracy pracownika, dodatek służbowy może być zmniejszony do wysokości 50% jego wysokości na okres nie dłuższy niż 3 miesiące,

- 3) dodatek funkcyjny w stawkach miesięcznych w wysokości od 400 zł do 2 000 zł dla pracowników zatrudnionych na stanowiskach kierowniczych, kontrolerskich, inspektorskich i niektórych samodzielnych.

§ 3. Minister Komunikacji w uzgodnieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych i Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Kolejowych ustala:

- 1) ilość grup uposażenia zasadniczego, wysokość przywiązanych do nich stawek oraz zasady ich przyznawania,

- 2) stanowiska służbowe, grupy uposażenia zasadniczego przywiązane do tych stanowisk, przestrzegając zasady, że do każdego stanowiska służbowego przywiązane są dwie grupy uposażenia, z których niższa jest grupą podstawową, a wyższa grupą awansową,
- 3) liczbę szczebli dodatku służbowego, wysokość przywiązanych do nich stawek, stanowiska służbowe lub czynności uprawniające do dodatku i przywiązane do nich szczeble oraz zasady jego przyznawania,
- 4) tabelę stawek dodatku funkcyjnego, stanowiska służbowe uprawniające do dodatku, wysokość stawki przywiązanej do stanowiska oraz zasady jego przyznawania.

§ 4. Minister Komunikacji w uzgodnieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych i Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Kolejowych ustala:

- 1) premie dla niektórych kategorii pracowników za wykonanie zadań mających wpływ na poprawę wyników pracy kolei i zwiększenie wydajności pracy, w granicach do 10% uposażenia zasadniczego, z wyjątkiem premii za ujawnienie podróży bez biletów lub bez ważnych biletów na przejazd oraz premii za marszrutyzację przewozów,
- 2) dodatki do wynagrodzenia uzasadnione szczególnymi warunkami pracy oraz dodatki za wykonywanie czynności nie wchodzących do normalnych obowiązków służbowych; wysokość dodatków nie może przekroczyć 500 zł miesięcznie,
- 3) zasady akordowego wynagradzania.

§ 5. 1. Pracownicy zatrudnieni przy pracach szkodliwych dla zdrowia mają prawo do dodatku w wysokości od 0,50 zł do 1,50 zł za każdą godzinę pracy w tych warunkach.

2. Wykaz prac szkodliwych dla zdrowia, kategorie pracowników uprawnionych do dodatku oraz wysokość stawek dodatku w granicach określonych w ust. 1 oraz zasady jego wypłaty ustala Minister Komunikacji w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Kolejowych na podstawie wytycznych ustalonych przez Ministerstwo Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.

§ 6. Pracownicy kierujący brygadą (zespołem) robotników i pracujący wspólnie z brygadą otrzymują dodatek w wysokości od 10% do 15% stawki godzinowej, wynikającej z grupy i stawki uposażenia zasadniczego. Dodatek przysługuje również torowiskom w służbie drogowej oraz pracownikom kierującym działką w służbie zabezpieczenia ruchu i łączności i w służbie trakcyjnej.

§ 7. Pracownicy zatrudnieni na stanowiskach, na których wymagana jest biegła znajomość języków obcych, mogą otrzymać dodatek według stawek i zasad ogólnie obowiązujących.

§ 8. 1. Pracownikom drużyn pociągowych (lokomotywowych i konduktorskich) przysługuje:

- 1) dodatek godzinowy w wysokości 1 zł za każdą godzinę pracy na lokomotywie lub przy pociągu, niezależnie od rodzaju wykonywanej pracy,
- 2) dodatek kilometrowy w wysokości od 0,09 zł do 1,80 zł za każdy kilometr przebiegu obsługiwanego przez drużynę pociągu lub lokomotywy, którego wysokość jest uzależniona od rodzaju trakcji, pracy trakcyjnej, rodzaju pociągu oraz wykonywanych czynności służbowych.

2. Dodatek godzinowy jest ekwiwalentem diet za wyjazd służbowe wykonywane z miejsca stałego zatrudnienia (jednostki macierzystej).

3. Dodatek godzinowy nie przysługuje za czas choroby i urlopu oraz za czas niepełnienia czynności w drużynie z innych przyczyn.

4. Stawki dodatku kilometrowego w granicach określonych w ust. 1 pkt 2 za każdy kilometr przebiegu obsługiwanego lokomotywy lub pociągu oraz za inną równoważną pracę na lokomotywie lub przy pociągu (np. praca manewrowa) oraz zasady wypłacania dodatku godzinowego i dodatku kilometrowego ustala Minister Komunikacji w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Kolejowych.

5. Stawki dodatku kilometrowego ustalone w trybie przewidzianym w ust. 1 pkt 2 i ust. 4 mogą być w przypadkach klęsk żywiołowych i innych wydarzeń losowych zwiększone przez Ministra Komunikacji do 50% na czas określony.

§ 9. 1. Za nieprzerwaną pracę nocną, z której co najmniej dwie godziny przypadają między godziną 21 a 5 dnia następnego, przysługuje dodatek w wysokości 20 zł za noc.

2. Dodatek za pracę nocną nie przysługuje:

- 1) pracownikom drużyn pociągowych (lokomotywowych i konduktorskich),
- 2) pracownikom, którzy w okresie wykonywania pracy nocnej mają prawo do diet albo ryczałtu na wyjazdy z tytułu podróży służbowej,
- 3) pracownikom otrzymującym za pracę w nocy wynagrodzenie za godziny nadliczbowe.

§ 10. Minister Komunikacji w uzgodnieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych i Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Kolejowych określi szczegółowo zakres uprawnień do dodatków i premii wymienionych w § 4, 6, 7 i 8, wysokość dodatku określonego w § 6 i 8 ust. 1 pkt 2 oraz zasady ich wypłacania.

§ 11. 1. Za wykonywanie pracy w godzinach nadliczbowych pracownikom przysługuje dodatkowe wynagrodzenie; Minister Komunikacji w uzgodnieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych i Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Kolejowych określi zasady ustalania godzin nadliczbowych oraz wypłacania za nie dodatkowego wynagrodzenia przy odpowiednim uwzględnieniu okresowego rozliczania czasu pracy. Podstawę obliczenia wysokości wynagrodzenia za jedną godzinę pracy nadliczbowej stanowi 1/200 część miesięcznego uposażenia zasadniczego pobieranego przez pracownika.

2. Do dodatkowego wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych nie mają prawa pracownicy zatrudnieni na stanowiskach kierowników jednostek organizacyjnych i ich zastępców, a ponadto pracownicy zatrudnieni na stanowiskach kierowniczych i samodzielnych, których wykaz ustali Minister Komunikacji w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Kolejowych. Wyłączenie to nie obejmuje pracowników zatrudnionych w służbie okresowej (turnusowej) oraz wypadków, w których właściwy organ zleci pracownikom zajmującym stanowiska kierownicze i samodzielne wykonywanie pracy w godzinach nadliczbowych:

- 1) w dni robocze, jeżeli wykonywane prace nie wchodzą w zakres normalnych obowiązków pracownika,
- 2) w dni ustawowo wolne od pracy bez względu na to, czy wykonywane prace wchodzą, czy też nie wchodzą w zakres normalnych obowiązków służbowych pracownika.

§ 12. 1. Prawo do uposażenia zasadniczego, dodatku służbowego i funkcyjnego (§ 2) oraz innych dodatków ustalonych w kwotach miesięcznych powstaje:

- 1) dla wstępujących do służby — od dnia, który został w umowie o pracę (akcie nominacyjnym) ustalony jako dzień przystąpienia do pracy; wynagrodzenie za czas od dnia przystąpienia do pracy do dnia pierwszego najbliższego miesiąca oblicza się w wysokości $\frac{1}{30}$ części należności miesięcznej za każdy dzień kalendarzowy,
- 2) dla zatrudnionych — z dniem pierwszym najbliższego miesiąca po dniu mianowania na stanowisko służbowe, jeżeli dzień ten nie zbiega się z terminem płatności wynagrodzenia.

2. Dodatki (należności) inne niż określone w ust. 1 wypłacane są od dnia, w którym zostały spełnione warunki uprawniające do ich otrzymania.

3. Przepisy ust. 2 stosuje się odpowiednio do premii i zarobku akordowego. Pracownicy wykonujący czasowo czynności służbowe podlegające premiowaniu mają prawo do premii za cały okres takiego pełnienia czynności, jeżeli trwa on przy premii płatnej miesięcznie nieprzerwanie co najmniej 7 dni, a przy premii płatnej kwartalnie 21 dni.

§ 13. 1. Awansowanie pracownika nie może być dokonywane częściej niż co dwa lata, z wyjątkiem zmiany stanowiska lub ustalenia wynagrodzenia po okresie próbnym bądź po ukończeniu wstępnego stażu pracy.

2. Szczegółowe zasady awansowania pracowników określi Minister Komunikacji w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Kolejowych.

§ 14. Wynagrodzenie pracowników objętych niniejszym rozporządzeniem, płatne z osobowego funduszu płac, wolne jest we wszystkich składnikach od podatku od wynagrodzeń i składki na fundusz emerytalny.

§ 15. Zasady zaszeregowania pracowników zatrudnionych w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia do grup i stawek uposażenia zasadniczego oraz ustalenia dla tych pracowników dodatków określi Minister Komunikacji w uzgodnieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych i Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Kolejowych.

§ 16. 1. Podwyższa się średnio o 15% wysokość miesięcznych stawek dodatku za wysługę lat ustalonych w tabeli stanowiącej załącznik do uchwały nr 24 Rady Ministrów z dnia 2 lutego 1968 r. zmieniającej uchwałę w sprawie umundurowania i odznak służbowych oraz dodatku za wysługę lat pracowników resortu komunikacji, objętych przepisami dekretu z dnia 21 kwietnia 1954 r. o niektórych prawach i obowiązkach pracowników kolejowych (Monitor Polski Nr 5, poz. 29).

2. Minister Komunikacji w uzgodnieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Kolejowych ustali szczegółowe zasady przeliczenia stawek dodatku za wysługę lat.

§ 17. Do pracowników obsługi prawnej jednostek organizacyjnych przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe”, wynagradzanych według zasad określonych niniejszym rozporządzeniem, nie stosuje się przepisów § 2—5 i 8 uchwały nr 400 Rady Ministrów z dnia 10 grudnia 1963 r. w sprawie zasad wynagradzania radców prawnych i referentów prawnych zatrudnionych w przedsiębiorstwach państwowych, zjednoczeniach oraz w bankach państwowych (Monitor Polski z 1963 r. Nr 94, poz. 438 oraz z 1971 r. Nr 31, poz. 197 i Nr 38, poz. 247).

§ 18. Do pracowników objętych niniejszym rozporządzeniem nie stosuje się przepisów § 2 uchwały Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych z dnia 30 grudnia 1970 r. w sprawie podwyżki najniższych płac, wprowadzenia dodatków do płac dla niektórych grup pracowników, podwyżki zasiłków rodzinnych oraz niektórych emerytur i rent (Monitor Polski Nr 44, poz. 352).

§ 19. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 2 lutego 1968 r. w sprawie zmian w zakresie wynagradzania pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. z 1968 r. Nr 4, poz. 22 i z 1971 r. Nr 17, poz. 166).

§ 20. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1973 r.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

348

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 11 grudnia 1972 r.

w sprawie zmiany nazwy Wyższej Szkoły Wychowania Fizycznego w Krakowie.

Na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1969 r. Nr 4, poz. 31 i z 1972 r. Nr 16, poz. 114) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zmienia się nazwę Wyższej Szkoły Wychowania Fizycznego w Krakowie na Akademię Wychowania Fizycznego w Krakowie.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia porucza się Przewodniczącemu Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1973 r.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

349

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 11 grudnia 1972 r.

w sprawie zmiany nazwy Wyższej Szkoły Wychowania Fizycznego w Poznaniu.

Na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1969 r. Nr 4, poz. 31 i z 1972 r. Nr 16, poz. 114) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zmienia się nazwę Wyższej Szkoły Wychowania Fizycznego w Poznaniu na Akademię Wychowania Fizycznego w Poznaniu.